

Parashat Chaye Sarah

Excerpt from *Yishmiru Da-at*
by Rabbi Zalman Schachter-Shalomi

פ' חיי שרה, (בראשית כ"ד מ"ה)
אני מרם אכלה לדבר
אל לבי והנה רבקה יצאת
וכדה על שכמה --
ומקודם
אמר אליעזר עבד אברהם
(שם מ"ב) ואבוא היום אל העין
ואומר הוי' אלקי אדוני אברהם וכו'.
והתפלה פה מתוארת
כדיבור אל הלב
היינו כי הוי' שוכן
בתוך תוכיות הלב.
(כמו שביאר הרמ"ק
ר' אברהם יהושע העשל מאפט
על הפ' (ויקרא כ"ו י"ב)
והתהלכתי בתוכם,
בסה"ק אוהב ישראל
פר' בחוקתי, ד"ה
והתהלכתי וז"ל
כי בחי' תוכו של אדם
הוא הנשמה הק'.
ותוכה של הנשמה
הוא המקור והשורש שלה
מעולם העליון הק'
שהוא בחי' וסוד הגן הק'
כגודע
והוא בחי'
יסוד המלוכה הק' העליונה
עכ"ל עיי"ש באריכות)
ובזה מתורצת
הבעי' הגדולה
איך יכולים לדבר אל הוי'
כאילו הוא חוץ מן האדם,

Section "The Life of Sarah" (Genesis 24:45)

"And before I had finished *lidaber* / speaking to my heart, behold, Rebecca came forth with her pitcher on her shoulder." ---
[The "speaking to my heart" refers to] the previous line where Eliezer, the servant of Abraham, said, (ibid, 42), "And I came this day unto the well and said, 'havaye God of my lord Abraham, etc.'"
And the prayer there was described here as a *dibbur* / speaking to the heart, i.e. that *havaye* dwells within the inside of the heart.
(As explained by the holy Rabbi, Rabbi Abraham Joshua Heschel of Apt, on the section of Leviticus 26:12, "And I will walk among you," in the holy book, *Ohev Yisrael*, on section *bechukotai*, expounding on the text, "v'hit-halachti / and I will walk," here's what he says: "For on the level of a human's inner-space is the holy *neshamah*. And inside the *neshamah* is its source and its root which comes from the holy supernal world, which is the level and secret of the holy garden as is known [by Kabbalists] and it is the category of *Yesod hamluchah hakadosha haelyona* / the foundation of the holy supernal kingdom." End of quote, cf. there for the rest).
And [speaking to the heart / speaking to God] was explained in this great reference i.e., how it is possible to speak to *havaye* as though S/He is outside of a person,

ומאידך גיסא while, on the other hand,
אם אינם מתפללים כאילו if one does not worship in such a way
מדברים כאיש אל רעהו that one speaks as a one to another,
בדרך 'אני' אל 'אתה' as an 'I' to a 'You,'
אז התפלה רק מחשבה then the prayer is only a thought within a person
ואין זה פועל and will not effect
להביא לדחילו ורחימו a bringing about of God's awe and mercy,
בהרגש הלב as only a heart feeling
ולא פרהא לעילא, that does not fly toward on high.
וכאשר הדיבורים דיבורים So while the words are being spoken,
אבל המכוון הוא בלב ניהא at the same time, the intending must be in the heart,
וכן הוא הדבר בתפלה בהתעוררות. and this is how the prayer word bestirs.

translation by *Gabai* Seth Fishman